

[Indenrigsministeren.]

den efterlader hos mig, er, at det, de, der har skrevet den, først og fremmest kunde trænge til, er at lære at skrive Dansk.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk fremsatte et Spørgsmaal angaaende de Beløb, der er stillet til Raadighed i §§ 11 og 12 til Forsamlingshuse, Opdragelseshjem o. s. v. Jeg har ikke Tallene hos mig, men jeg kan sige, at Beløbene ikke er opbrugt, men skulde blive det, har jeg ikke det mindste imod, at dette Beløb ogsaa bliver forhøjet. Spørgsmaalet om Maksimumsgrænsen er jeg ogsaa villig til at drøfte, dersom der skulde være Ønsker derom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg er overbevist om, at Cato har irriteret sine samtidige overmaade stærkt, naar han ustandselig blev ved med at sige: I øvrigt mener jeg, at Carthago bør ødelægges. Det gaar mange paa samme Maade, naar jeg bliver ved med at sige, at i øvrigt mener jeg, at vi bør bygge Rækkehuse; saa begynder det at irritere, men det tager jeg mig egentligt let, for næsten alt, hvad jeg i saa Henseende har sagt, har vakt Irritation og Modstand til at begynde med, men lidt efter lidt gaar man ind paa det, jeg har ønsket, f. Eks. Skattelettelser og Skattefradrag; til at begynde med stemte man det ned. Og nu er det klart, at selv om man, som Ministeren gav Udtryk for, i det store og hele er enig i mine Betragtninger angaaende Mulighederne for at faa Vedligeholdelsen i Gang, irriterer nu engang den Form, jeg har. Det kan jeg ikke gøre for.

Naar jeg har taget Ordet, er det imidlertid ikke for at sige dette, men for at rette mulige Misforstaaelser. Min Mening med Hensyn til Nedsættelsen paa Indkomsten er, at den kun skulde angaa Vedligeholdelsesarbejder. Nu er det saaledes, at de almindelige Vedligeholdelsesarbejder indtil 15 pCt. af Lejen — saa vidt jeg ved, er det den Regel, man følger — maa gaa over Indtægtskontoen, dem maa en Husejer trække fra paa sin Drift, men kommer det op til 20 eller 25 pCt., fordi han vil lægge nyt Lino-leum i Entreerne eller Parketgulv — uden at det egentlig er Ombygning, men skal vi sige en lidt bedre Vedligeholdelse —, maa det ikke gaa over Indtægtskontoen. Paa det Punkt ønsker jeg den Regel, at det, der angaar almindelig Vedligeholdelse, maa gaa over Indtægten, og med Hensyn

til Skattelempelsen, for saa vidt angaar egentlige Ombygninger, er det min Mening, at det skal gaa over Ejendomsskatten. Det var ogsaa det, jeg sagde, at her kunde man sige, at Bygningen behandles ejendoms-skattemæssigt, som den var før.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, nemlig med Hensyn til det private haandværksmæssige Byggeri. Man har nu ikke stillet det private haandværksmæssige Byggeri ret godt i denne Lovgivning.

Jeg gør først opmærksom paa Lovens § 10, hvorefter det kun er Kommuner og Boligforeninger, der kan paatage sig Parcel- eller Rækkehusbyggeri med Salg for Øje. Der kan den private Haandværker ikke faa Lov at være med.

Dernæst gør jeg opmærksom paa Lovens § 31 — det er i Kapitel III, om Statsgaranti for Laan til privat Boligbyggeri. De 5 Mill. Kr., der blev stillet til Raadighed, blev ved Lovens Gennemførelse kun givet for et enkelt Aar. Loven blev jo ændret i Fjor, saaledes at der for 2 Aar, nemlig for 1939—40 og 1940—41 blev stillet 6 Mill. Kr. til Raadighed, men Loven gælder jo ikke, saaledes som andre af denne Art, til 1942—43.

Dernæst gør jeg opmærksom paa, at disse Tilskud i Virkeligheden heller ikke rigtig kan komme til at gavne det haandværksmæssige Byggeri. Oprindeligt var der den Begrænsning, at Tilskud kun kunde ydes til Beboelsesejendomme, først med indtil 4 Lejligheder, senere med indtil 6. Jeg anerkender, at man i det Lovforslag, vi i Dag behandler, er gaaet op til 12 Lejligheder, saaledes at der kan blive Tale om mere Byggeri, og mere fornuftigt Byggeri. Men der er alligevel en stærk Begrænsning, og hvis vi ser paa § 35 i Loven, ser vi, at der gør man et ret skarpt Indgreb ved Salg af Ejendomme, hvori indeستاar statsgaranterede sekundære Prioriteter; Salgsvilkårene skal godkendes af Indenrigsministeriet, der ligeledes skal godkende den nye Ejer som Debitor for Laanet. Og efter Ændringen i 1939 skal ved den første Udleje af en saadan Ejendom Huslejen godkendes af Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvori Ejendommen er beliggende, og hvis Ejeren senere kræver Lejeforhøjelse, har den kun Gyldighed, for saa vidt den kan godkendes af Kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at man har gjort et meget stærkt Indgreb. Det er i Virkeligheden blevet saa-